

ಅನುಭವವು ಕೇವಲ ಭಾಷೆಯ ನಿರೂಪಣೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಗೊಂಡುದಲ್ಲ. ಆ ಸಂದರ್ಭದ ಆಂಗಿಕ ಚಲನೆ, ಸಂಕೇತಗಳು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮಾತಿಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿತ್ತು ಎಂಬುದು ಕೂಡ ಗಮನಾರ್ಹ. ಅದೇ ಅನುಭವವನ್ನು ಮರುದಿನ ತನ್ನ ಮಿತ್ರರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಭಯ ಮಾಯವಾಗಿ ನಿರೂಪಣೆಗೊಂದು ಹೊಸ ಶೈಲಿ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷೆ ರೂಪದ ಮಾತುಗಳು, ವರ್ಣನಾತ್ಮಕವಾದ ಭಾಷೆಯೋ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗಮನ ಸೆಳೆಯಬಹುದು. ಇನ್ನೊಂದು ದಿನ ಅದೇ ಅನುಭವವನ್ನು ತನ್ನಿಂದ ಕಿರಿಯರಿಗೆ ರೋಚಕವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಬಹುದು. ತನ್ನಿಂದ ಹಿರಿಯರಾದವರ ಮುಂದೆ ಹಾವು ಕಂಡಾಗ ಭಯಗೊಂಡ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಮರೆಮಾಚಿ ಸಾಹಸ ಕಾರ್ಯವಾಗಿಯೇ ನಿರೂಪಣೆ ಮಾಡಿರಬಹುದು.

ಅಂದರೆ ಒಂದೇ ಅನುಭವವನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಲಕ್ಷ್ಯಕೇಳುಗರ ಮುಂದೆ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿ ಮಂಡಿಸಬೇಕೆಂಬ ಅಪೇಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸಿದ ವಿಧಾನವೇ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ತಾತ್ವಿಕತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಮೊದಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಹೇಳಿದಾಗ ಭಯದಿಂದಾಗಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ನೆರವಿನ ಅಥವಾ ಭಯ ನಿವಾರಣೆಯ ಅಪೇಕ್ಷೆಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿರಬಹುದು. ನಂತರ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಅನುಭವವನ್ನು ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸುವ ಉದ್ದೇಶವಿರಬಹುದು. ಆಗಿನ ತಾತ್ವಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ವಿಭಿನ್ನ ಆಯಾಮಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಅನುಭವವನ್ನು ಮಾತಿನ ಮೂಲಕ ಮಂಡಿಸುವುದು ಒಂದು ಬಗೆಯಾದರೆ ಅದನ್ನು ಬರಹ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮುಂಡಿಡುವುದು ಇನ್ನೊಂದು ಬಗೆ. ಎರಡೂ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಭವದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಎನ್ನುವುದು ಸಾಂದರ್ಭಿಕ ಮರುನಿರೂಪಣೆಯೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಭಾಷೆ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅನುಭವವನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸಲು ಭಾಷೆಯ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಪೆಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ಅನುಭವ ನಿಗಿನಿಗಿ ಕೆಂಡದ ಹಾಗೆ. ಆದರೆ ಮಾತಿನ ರೂಪದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಇದ್ದಿರಬಹುದು. ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಇರುವ ಕಾವು ಬಣ್ಣ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಅನುವಾದಕ್ಕೊಂದು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಮೂಲ

ಕೃತಿಯೊಂದರ ಓದಿನ ಅನುಭವವನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸುವ ಅನುವಾದಕನ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಬಣ್ಣವನ್ನು ಕಾವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ಅದನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅನುವಾದಕರು ಭಾಷಿಕ ನಿರೂಪಣೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸೃಜನಶೀಲ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನದ ಭಾಗವಾಗಿ ಭಾಷಾಂತರ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ತಾತ್ವಿಕ ನೆಲೆಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪ್ತಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಮೂಲ ಆಶಯದ ಗಾಂಭೀರ್ಯಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆಯಾಗದಂತೆ ಲಕ್ಷ್ಯ ಭಾಷೆಯ ಕೇಳುಗರ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ರೂಪಿಸುವುದೇ ಭಾಷಾಂತರ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಮೂಲತತ್ವ.

ಭಾಷೆಗಳು ಹುಟ್ಟಿದಾಗಲೇ ಭಾಷಾಂತರಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿವೆಯಾದರೂ ಭಾಷಾಂತರ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಕುರಿತ ಶೋಧ ಮಾತ್ರ ಇತ್ತೀಚಿನ ಬೆಳವಣಿಗೆ. ಸುಮಾರು 1950ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಭಾಷಾ ವಿಜ್ಞಾನ, ಗಣಕಶಾಸ್ತ್ರ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರ ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಮಂಡಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಇವುಗಳನ್ನು 1972ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಜೇಮ್ಸ್ ಹೋಮ್ಸ್ ಎಂಬಾತ ಭಾಷಾಂತರ ಅಧ್ಯಯನ ಎಂದು ಹೆಸರಿಸಿದ. ಮುಂದೆ ಭಾಷಾಂತರ ಉತ್ಪನ್ನಗಳು ರೂಪಗೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಕೇಂದ್ರವಾಗಿಸಿ ನಡೆಯುವ ಅಧ್ಯಯನಗಳನ್ನು ಭಾಷಾಂತರ ಅಧ್ಯಯನ ಎಂಬ ಜ್ಞಾನಶಿಸ್ತನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಯಿತು. ಭಾಷಾಂತರ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಮೂಲಕ ರೂಪಗೊಂಡ ಎಲ್ಲಾ ಪಠ್ಯಗಳು ಭಾಷಾಂತರ ಅಧ್ಯಯನದ ಬಹುಮುಖ್ಯ ಆಕರಗಳಾಗಿ ಒದಗುತ್ತವೆ. ಭಾಷಾಂತರ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯರಿಯವಾಗಿಸಿ ಅವುಗಳ ತಾತ್ವಿಕತೆಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಯತ್ನಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಜಗತ್ತಿನ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಇರುವ ಕಿಟಕಿಗಳಾಗಿ ಭಾಷಾಂತರಗಳು ಇಂದು ಎಲ್ಲೆಡೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ತಾತ್ವಿಕ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗಳು ಜ್ಞಾನಶೋಧದ ಭಾಗವಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿವೆ. ಈ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಭಾಷಾಂತರ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳ ಕುರಿತು ತಾತ್ವಿಕ ಶೋಧಗಳು ಆಸಕ್ತಿದಾಯಕ ಎನಿಸಿವೆ. 'ಸಿರಿಗನ್ನಡಂ ಗೆಲ್ಲ ಭಾಷಾಂತರಂ ಬಾಳೆ'